

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput VII. Quòd prædictus Prior propter humilem sui Conversationem à
suis subditis timebatur & amabatur, voluitque eos sibi simpliciter obedire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

ipse cum Fratribus suis in sylvâ ligna jam succisa in unum componere vellet, contigit, ut lignum satis grande improvisè super conversi cujusdam manum nomine Henrici Krulenberg laberetur, ita ut eadem manus velut in pressurâ gravi teneretur, dùmque *Conversus* clamandô horribilem sonum faceret præ dolore, quem sentiebat, hi, qui præsentés erant læsam manum de prelo eruebant, & ecce! manus ista velut mollis cera in amplitudinem pressa nullum rotunditatis signum in digitis ostendebat; Prior verò præmemorata manum apprehendens, singulos ejus digitos fritilandô reduxit in rotundum, ac eandem manum scapulari dicti *Conversi* involvens, sanctum *MEINULPHUM* pro sanitate ipsius inclamavit in hæc verba dicens: *Sancte Meinulphe, ora pro nobis, quia tali manu, que jam laesa est, pro Monasterij tui reformatione nequaquam carere possumus;* Et ecce! in virtuosæ orationis signum supradictus *Conversus* læsam manum alterâ die sanam recepit.

C A P U T VII.

Quòd prædictus Prior propter humilem sui Conversationem à suis subditis timebatur & amabatur, voluitque eos sibi simpliciter obedire.

Hic dilectus DEO Prior omnem familiaritatis notam cum suis subditis habere devitans ita rigorosum, apparatusque gravem se se coram Fratribus ac Laicis exhibebat, ut nullus ex ipsis levitatis verbum, aut quidquam regulari disciplinæ, vel bonis moribus contrarium præsentè Priore ausus fuerit ostendere. Et per hujusmodi factum tam Fratres quàm Laicos ad sanctum timorem celeritèrque obediendum incitavit, ita, ut omnis nociva libertas, & cervicosa audacia, quæ claustralem vitam velut tinea panni ad sui destructionem corrodens demolitur, locum sub hoc Priore nequaquam habere potuerint. Nam iste Prior in observandis tam in se, quàm suis multùm fuit rigorosus, & sicut in observandis erat exemplaris, ita subjectos suos observanda voluit observare. Talem etiam in conversatione suâ universis se exhibuit, ut non solùm à suis amaretur, sed & laudabiliter timeretur. Et quis tam dilectum DEO Virum non amâsset, qui strenuus disciplinæ amator absque reprehensione

hensione humiliter inter Fratres conversabatur, quique, quantum gravis Monasterij cura permisit, conventui suo tam in choro quam in Refectorio se presentem fecit, & licet tenerrimæ naturæ fuerit, communibus cibis erat contentus, communem etiam cultum in vestibus ferendis habuit. Quid plura? cunctis ipse imitabilis erat, nam indefessò vitam sanctam gerens, multiplicibus sanctæ conversationis documentis eam suis posteris tradidit observandam. In tantum etiam à suis timebatur, ut jussis suis absque contradictione simpliciter obtemperaretur; voluit enim unumquemque de sibi subjectis id facere, propter quod electi DEI ad monasticam solent concurrere vitam: Videlicet, propter Christum Prælato etiam ad nutum usque simpliciter obedire, & idcirco cum paucis personis multa opera perficere solitus erat, ita enim ad jussum suum singuli ad qualiacunque opera se promptos exhibebant, ut in operando magis volare quam gradatim incedere putarentur, & si unus eorum in operibus, quæ operabantur, per se solum totum facere potuisset, nequaquam sibi in illo pepercisset. Quid dicam de Fratre (cujus nomen in benedictione erit) qui quadam vice in dicto Monasterio cum cæteris ad operandum deputatus à DEO concupivit, quòd dies in horis suis longaretur, ut eò diutiùs laboribus possit insudare. Attendant hoc illi, qui hodiernis temporibus etiam pro æternâ salute suâ comparanda vix ad opera compelli possunt, & insuper in opere pigri potiùs petunt diem expendi torpore quam labore. Quia etiam prædictus Prior sibi ipsi extiterat multum rigorosus, exemplarisque in suis factis, contigit, ut discipuli ejus sanæ vitæ formam, morumque gravitatem in ipso attendentes simpliciter eidem dilectionis studiò obedire satagerent; hæc namque bonorum subditorum est consuetudo, quòd simpliciter obedientes nunquam Prælatum suum velut hominem, sed ut Angelum de cælo sibi destinatum intueantur, ejusque injuncta tanquam ore DEI præcepta pervigili curâ sine murmure exequantur. Tales etenim sic subjecti non ipsi de vitâ suâ, sed eorum Prælati in districto judicij die rationem reddere tenentur. Væ autem illis, qui in habitu Religioso propriam salutem negligentes, non solum suis Prælati non satagunt obedire, sed & contra ipsos (velut Filij Israël in deserto Moyse fecerant) murmurare non verentur. O magnum & detestabile malum! quod quia Dominus in propria per-

sona

sona in tantum detestatur, ut sic dicat: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit*: murmuratorem sine speciali persecutione inultum abire non permittit. Cujusmodi exempla, quorum longum hic Catalogum annectere possem, adducere ob angustiam temporis supersedeo.

C A P U T VIII.

De rigorosis Exercitiis ad suos subditos.

PRæfatus Prior, quia se noverat pro suis subditis redditurum fore rationem, & nolens suam per eorum excessus gravari conscientiam, nec animarum sanguinem in districtissimo Judicij die à suis requiri manibus, quidquid sibi utile visum fuerat, ut subditi ejus ad salutem suarum facerent animarum, hoc ab eisdem penitus voluit observari, quod si quis de subjectis se hoc nescire, quod sibi faciendum fuerat, allegasset, aut etiam invitè hoc fecisset, statim Prior manum apponens subditum de hoc instruxerat cum affectu. Contigit namque quodam tempore prædictum Priorem dicere ad unum de Laicis in Conversum promovendum nomine Henricum Krulenberg, ut iret & mulgeret vaccas, qui dum aliquantulum gravem se ad hoc ostentaret, repente Prior eundem ad locum duxerat, quo mulgendum erat, & manu vas arripiens in propria persona mulgere vaccam cepit, cumque Laicus Priorem suum sub vacca sedentem & mulgentem cerneret, viam, quâ evaderet, non inveniens, id, quod antea facere recusarat, jam cum Priore vaccam mulgens lætus adimplebat, sicque subditos suos ad piæ imitationis incitamentum in humilibus exercitiis exercere non cessavit. Siqui verò fuerint, qui præfatum Priorem in dicto humilitatis opere reprehendere attentaverint, ipsi sibi testes sunt, quòd nondum ad humilitatis viam, quâ Regnum Cœlorum scanditur, pervenerint. Quodam etiam tempore, cum prædictus Prior diligenti consideratione unum de Novitiis satis mollia præ cæteris Fratribus pulvinaria habere in suo strato animadverteret, fasciculum de siligineis straminibus arctiori modo, quo potuit, in invicem colligavit, & præ-nominatis pulvinaribus tacitè ablati ad caput tacti Novitij reponerat.